05/01/2019

Καύση των νεκρών για να ξεχάσουν την άλλη ζωή

/ Ορθόδοξες Προβολές

Για το ζήτημα της καύσης των νεκρών είχε μιλήσει ο Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης σε συνομιλία του με πιστούς. Συγκεκριμένα είχε πει: Μόλυναν την ατμόσφαιρα, τα οστά τους πείραξαν

– Γέροντα, σκέφτονται να αρχίσουν να καίνε τους νεκρούς για λόγους υγιεινής και για εξοικονόμηση χώρου.

– Για λόγους υγιεινής; Ακούς κουβέντα! Δεν ντρέπονται που το λένε;

Όλη την ατμόσφαιρα την έχουν μολύνει, τα οστά τους πείραξαν; Τα οστά στο κάτω-κάτω είναι και πλυμένα! Και για εξοικονόμηση χώρου; Ολόκληρη Ελλάδα με τόσα ρουμάνια και δεν βρίσκουν χώρο;

Έβαλα τις φωνές σε έναν καθηγητή του Πανεπιστημίου γι’ αυτό το θέμα.

Πως για τα σκουπίδια βρίσκουν τόσο τόπο και για τα οστά που είναι ιερά δεν βρίσκουν; Χάθηκε ο τόπος; Και πόσα οστά Αγίων μπορεί να είναι ανάμεσα σ’ αυτά! Το σκέφτονται αυτό;

Στην Ευρώπη καίνε τους νεκρούς, όχι γιατί δεν υπάρχει χώρος να τους θάψουν, αλλά γιατί θεωρούν πρόοδο την καύση των νεκρών.
Δεν ανοίγουν κανένα δάσος, για να κάνουν χώρο, αλλά καίνε τους νεκρούς, τους κάνουν σκόνη, για να ανοίξουν χώρο…

Βάζουν την σκόνη σε ένα τόσο δα κουτάκι για περισσότερη ευκολία και αυτό το θεωρούν πρόοδο. Τους καίνε τους νεκρούς, γιατί θέλουν οι μηδενιστές να τα διαλύσουν όλα, ακόμη και τον άνθρωπο. Να μη μείνη τίποτε που να θυμίζη στους ανθρώπους τους γονείς, τους παππούδες, την ζωή των προγόνων τους.

Να ξεκόψουν τους ανθρώπους από την παράδοσή τους.

Να τους κάνουν να ξεχάσουν την άλλη ζωή και να τους δέσουν σ’ αυτή.

– Λένε όμως, Γέροντα, ότι έχει δημιουργηθή θέμα σε ορισμένους Δήμους της Αθήνας για το που θα θάβουν τους νεκρούς.
– Τόσος τόπος υπάρχει! Χάθηκε λίγο μέρος; Ένα σωρό εκτάσεις υπάρχουν έξω από την Αθήνα και είναι του Δημοσίου.

Εγώ ξέρω μεγάλους που έχουν ένα σωρό εκτάσεις εκεί πέρα. Δεν μπορούν να κάνουν εκεί ένα νεκροταφείο; Και μετά οι περισσότεροι είναι από τις επαρχίες.
Γιατί δεν τους πάνε στον τόπο τους; Να πάνε να τον θάψουν τον καθένα στον τόπο του. Εκεί δεν θα έχουν και έξοδα πολλά μόνο για την μεταφορά.

Να πούνε ότι όσοι είναι από τις επαρχίες και ήλθαν τώρα τελευταία στην Αθήνα, όταν πεθαίνουν, να θάβωνται στην επαρχία. Και είναι και καλύτερα. Γι’ αυτούς που είναι τρεις γενεές στην Αθήνα, να βρουν μια λύση εκεί.

Ύστερα, μετά την εκταφή να κάνουν λάκκους πιο βαθείς και εκεί να βάζουν τα οστά. Δύσκολο είναι; Εδώ κατεβαίνουν τόσο βαθιά μέσα στην γη, για να βγάλουν πετροκάρβουνα. Ας κάνουν για τα οστά μια μεγάλη δεξαμενή και να τα έχουν όλα μαζεμένα.

Έλειψε τελείως ο σεβασμός. Και βλέπεις τώρα τι γίνεται!
Πετάνε και τους γονείς στα γηροκομεία. Παλιά και τα βόδια ακόμη τα γηροκομούσαν, δεν τα έσφαζαν, γιατί έλεγαν: «Φάγαμε ψωμί από αυτά».

Και τι σεβασμό είχαν στους νεκρούς! Θυμάμαι με τι κίνδυνο πηγαίναμε να τους

θάψουμε στον πόλεμο! Καλά, ο παπάς ήταν υποχρεωμένος να πάη, αλλά και αυτοί που τους μετέφεραν μέσα στα χιόνια, μέσα στην παγωνιά, και από πάνω να πέφτουν ριπές συνέχεια!

Το 1945, στον ανταρτοπόλεμο, πριν πάω στρατιώτης, με τον νεωκόρο κουβαλούσα τους νεκρούς. Μπροστά πήγαινε με το θυμιατό ο παπάς. Μόλις σφύριζε βλήμα, πέφταμε κάτω. Άντε μετά να σηκωθούμε. Μόλις ακούγαμε άλλο, πέφταμε πάλι κάτω.

Αργότερα στον στρατό, στον πόλεμο, ξυπόλυτοι ήμασταν μέσα στα χιόνια και μας είπαν να πάμε να πάρουμε, αν θέλουμε, αρβύλες από τους νεκρούς. Κανένας δεν κουνήθηκε. Αχ, πάνε εκείνα τα καλά τα χρόνια!

Το κακό είναι ότι δεν φωνάζουν μερικοί που έχουν κάποια θέση, αλλά συμφωνούν για την καύση των νεκρών.

Η Εκκλησία, από την στιγμή που παρουσιάστηκε αυτό το πρόβλημα, πρέπει να πάρη θέση, για να λυθή.

Γιατί έτσι αφήνει στους κοσμικούς να χειρίζωνται πνευματικά θέματα και να λένε ότι θέλουν. Είναι ασέβεια αυτό. Πως να έχη την ευλογία από τον Θεό ο κόσμος σήμερα;

Α, χαμένα πράγματα! Πάνε σιγά-σιγά τον άνθρωπο να τον εξευτελίσουν.

Αχ, γι’ αυτό θα βρεθή πολύς τόπος τώρα!... Θα βρεθή πάρα πολύς τόπος...